

Katarzyna Kochaniak

Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

**OCENA KONDYCJI FINANSOWEJ
GRUPY BANKÓW GIELDOWYCH
NA TLE SEKTORA BANKOWEGO W LATACH 1998-2006
(TRADYCYJNA ANALIZA WSKAŹNIKOWA)**

1. Wstęp

Tradycyjną metodą oceny efektywności finansowej banków jest analiza wskaźnikowa, której podstawą są zagregowane wielkości publikowane w sprawozdaniach finansowych. Dostarcza ona istotnych informacji kadrom zarządzającym, odpowiedzialnym za właściwe funkcjonowanie banków oraz dążenie do ciągłej poprawy osiąganych przez nie wyników. Na jej podstawie oceniana jest także

Tabela 1. Liczba giełdowych banków komercyjnych tworzących badaną grupę

Rok	Liczba banków ujętych w badaniach
1998	16
1999	16
2000	16
2001	16
2002	15
2003	13
2004	14
2005	13
2006	13

Źródło: opracowanie na podstawie informacji GUS.

opłacalność nabywania i utrzymywania właścicielskich oraz dłużnych papierów wartościowych. Ważna jest więc dbałość o wartości tradycyjnych wskaźników, ponieważ kształtują one wizerunek banków na zewnątrz i ułatwiają pozyskanie dodatkowych funduszy niezbędnych do ich dalszego rozwoju.

Podjęto próbę oceny efektywności działania grupy banków komercyjnych notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie w latach 1998-2006 za pomocą tradycyjnej analizy wskaźnikowej. Została ona przeprowadzona na podstawie corocznych publikacji Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, dotyczących bilansowych wyni-

ków finansowych banków¹. Zagregowane dla grupy banków giełdowych dane dotyczyły kategorii bilansowych, wyników finansowych oraz wybranych wskaźników ekonomicznych. W badaniu wykorzystano roczne zbiorcze dane finansowe w wartościach bezwzględnych, w ujęciu strukturalnym oraz wyrażone poprzez indeksy dynamiki o podstawie łańcuchowej. W poszczególnych latach nie ujmowano w nich wyników działania banków znajdujących się wówczas w stanie upadłości lub likwidacji. Zmiany zachodzące w zagregowanych danych finansowych grupy banków giełdowych skonfrontowane zostały z sytuacją charakteryzującą cały sektor bankowy (z pominięciem Narodowego Banku Polskiego). W tabeli 1 zawarto informacje na temat liczebności próby badawczej w poszczególnych latach analizowanego okresu.

Analizie poddano wartości następujących grup wskaźników²:

- rentowności,
- marży,
- obciążenia wyniku,
- efektywności zatrudnienia.

2. Analiza kształtowania się wartości wskaźników rentowności

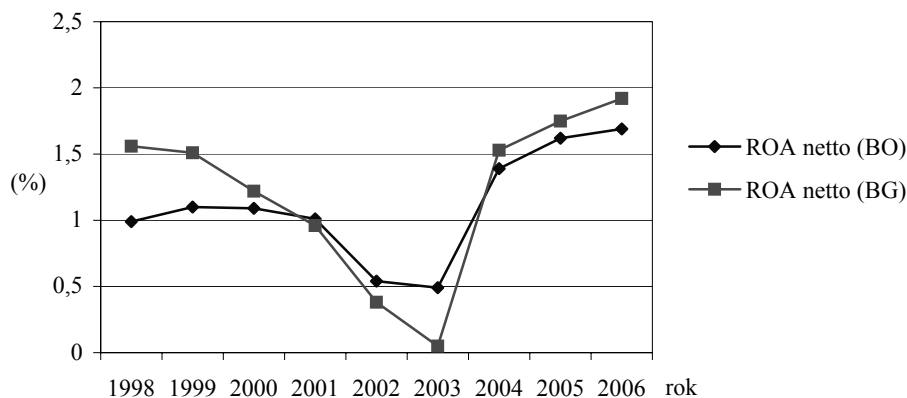
Do grupy wskaźników rentowności zaliczono:

- ROA netto (*return on assets*) – rentowność netto aktywów,
- ROE netto (*return on equity*) – rentowność netto kapitału,
- ROS brutto, netto (*return on sales*) – rentowność brutto, netto obrotu,
- wskaźnik poziomu kosztów.

Najwyższą **rentowność netto aktywów** (1,5-1,9%) grupa banków giełdowych wypracowała w początkowych oraz końcowych latach badanego okresu. Przedstawiona na rys. 1 zmienność wartości wskaźnika ukazała jego tendencję spadkową, trwającą do 2003 r., doprowadzając go do poziomu bliskiego zeru. W 2004 r. nastąpiła wyraźna zmiana rentowności aktywów, osiągając poziom 1,9% w ostatnim roku analizowanego okresu. Zwrot netto z posiadanych przez grupę banków giełdowych aktywów charakteryzowała wyższa dynamika zmian niż zwrot netto z aktywów całego sektora. Można zatem stwierdzić, iż działalność banków giełdowych była w większym stopniu skoncentrowana na finansowaniu ryzykownych przedsięwzięć w celu osiągnięcia wyższego zwrotu. Trudne warunki działania dotkliwiej zatem oddziaływały na obniżenie osiąganego zwrotu, ożywienie zaś tempa wzrostu gospodarczego sprzyjało wyższej niż w całym sektorze rentowności aktywów.

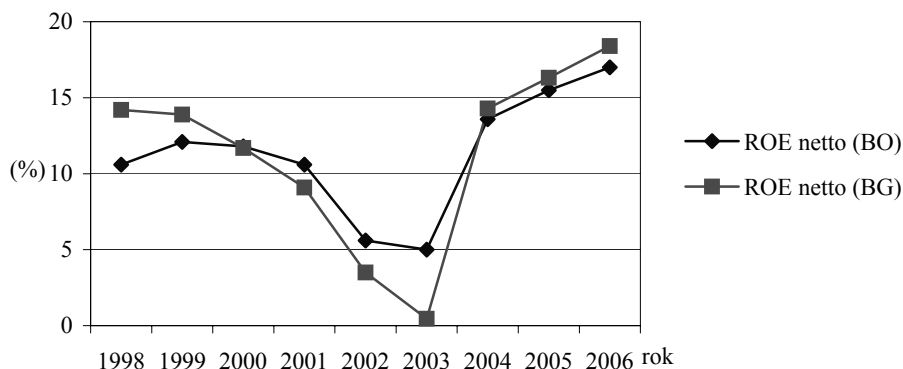
¹ Dane statystyczne charakteryzujące sytuację finansową sektora bankowego oraz poszczególnych grup banków w latach 1998-2006 zawarte zostały w *Bilansowych wynikach finansowych banków*, publikowanych każdego roku przez GUS.

² M. Iwanicz-Drozdowska, *Zarządzanie finansowe bankiem*, PWE, Warszawa 2005, s. 70-77.

Rys. 1. Rentowność netto aktywów grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

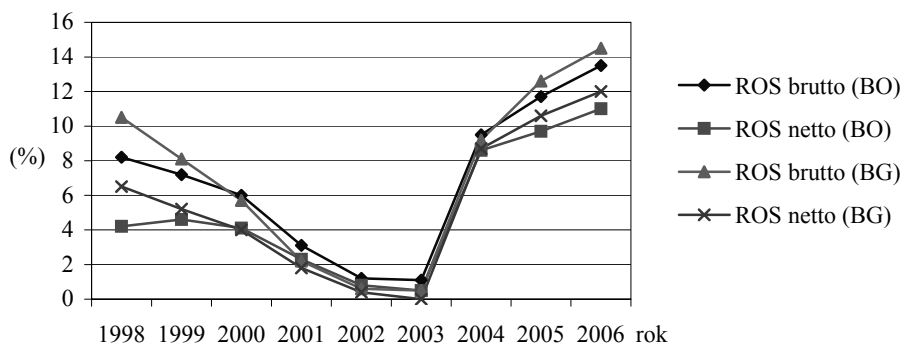
Rys. 2. Rentowność netto kapitału własnego grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Przebieg krzywej **rentowności netto kapitału własnego** grupy banków giełdowych odpowiadał zmianom zachodzącym w rentowności netto jej aktywów. W początkowych latach ulegała ona stopniowemu obniżaniu, osiągając w 2003 r. poziom 0,5%. Ostatnie trzy lata wyróżniły się wysoką dynamiką wzrostu wartości wskaźnika ROE, który ostatecznie osiągnął 18,4%. Zmienność rentowności netto kapitału własnego całego sektora bankowego odbiegała od tej charakteryzującej grupę banków giełdowych, powielając jednak ten sam kierunek jej zmian. Oceniając zmienność rentowności kapitału własnego obu grup w latach 1997-2003, moż-

na zauważyć, iż banki giełdowe cechował trend w przybliżeniu liniowy, stwarzający możliwość prognozowania zmian. Ponadto od 2004 r. rentowność kapitału własnego banków giełdowych silniej reagowała na poprawiające się warunki działania. Podsumowując, wielkość zmian wartości wskaźnika ROE netto w analizowanych podokresach była dla grupy banków giełdowych bardziej radykalna, z wyraźniej określonym ich kierunkiem.

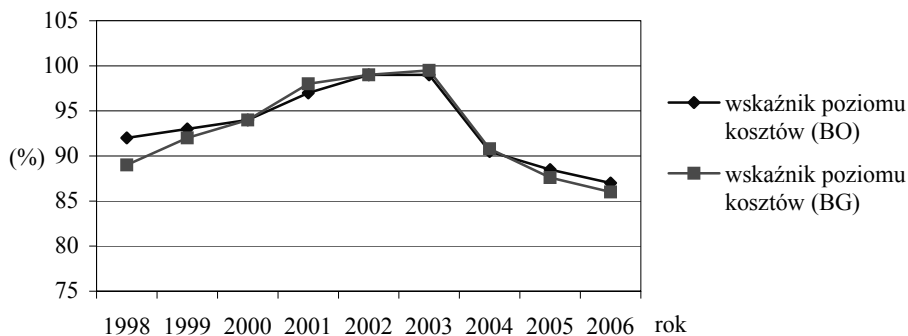
Wartości wskaźników **rentowności obrotu brutto** oraz **netto** dla grupy banków giełdowych oraz całego sektora w latach 1998-2006 zilustrowane zostały na rys. 3. Ukazały one pogarszającą się do 2003 r. relację wyniku finansowego do przychodów operacyjnych w obu badanych grupach. Wartości wskaźników dla banków giełdowych charakteryzował bardziej radykalny spadek, wskazujący na mniejszą zdolność tej grupy do łagodzenia wpływu pogarszających się warunków działania na ich efektywność finansową. Wyraźna poprawa rentowności obrotu nastąpiła w ostatnich trzech latach analizowanego okresu. Należy jednak zwrócić uwagę na zmianę techniki szacowania przychodów z tytułu wymiany walutowej w 2004 r., co istotnie wpłynęło na wartość przychodów operacyjnych. Ponieważ zmianie uległ jednocześnie sposób szacowania kosztów wymiany walutowej, wyniki finansowe nie wykazały wyraźnej wrażliwości na wprowadzoną modyfikację metody obliczeniowej. Do roku 2000 banki giełdowe charakteryzowały jednak większe niż cały sektor zdolności generowania zysków (brutto i netto) z wypracowanych przychodów. W kolejnych trzech latach większą kontrolę nad ponoszonymi kosztami zaobserwowano w sektorze bankowym. W 2004 r. nastąpiła zmiana dotychczasowego trendu spadkowego na silnie rosnący, zarówno dla banków ogółem, jak i dla banków giełdowych, wywołana głównie nową procedurą obliczeniową wspomnianej kategorii przychodów. Wzrost rentowności obrotu utrzymał się w następnym latach, jednak grupa banków giełdowych dynamiczniej ją zwiększała.

Rys. 3. Rentowność obrotu brutto oraz netto dla grupy banków giełdowych (BG) i sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Wskaźnik poziomu kosztów, określający relację pomiędzy kosztami oraz przychodami operacyjnymi, jednoznacznie informował o pogarszającej się w latach 1997-2003 efektywności działania grupy banków giełdowych. Odwrócenie jego wzrostowej tendencji nastąpiło dopiero w 2004 r., ukazując rosnącą przewagę wartości przychodów operacyjnych. Z rysunku 4 wynika, iż podobna sytuacja wystąpiła w grupie banków ogółem.

Rys. 4. Wartości wskaźnika poziomu kosztów dla banków giełdowych (BG) i sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Na podstawie przeprowadzonej analizy rentowności grupy banków giełdowych można stwierdzić, iż w latach 1996-2003 ulegała ona stopniowemu pogorszeniu. W 2004 r. nastąpiło odwrócenie tej tendencji, przejawiające się wzrostem wartości wskaźników rentowności aktywów, kapitału własnego i obrotu oraz spadkiem wartości wskaźnika poziomu kosztów. Należy wspomnieć, iż możliwość analizowania zmienności wartości wskaźników rentowności obrotu brutto oraz netto w latach 1998-2006 została wyraźnie ograniczona zmianą procedury obliczeniowej przychodów z tytułu wymiany walutowej, rzutującą na ogólną wartość przychodów operacyjnych grupy banków giełdowych. Jednakże rentowność grupy banków giełdowych cechowała większa niż cały sektor wrażliwość na pogłębiające się niekorzystne oraz pozytywne zmiany w otoczeniu i w warunkach ich działania. Banki te dotkliwiej odczuwały spadek rentowności w latach 1997-2003 oraz dynamiczniej ją zwiększały od 2004 roku.

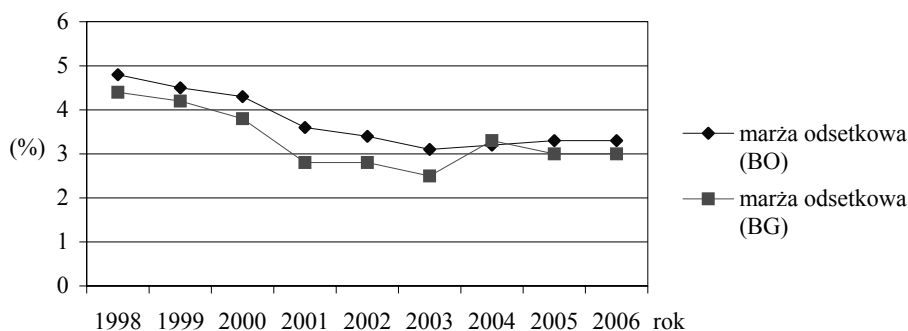
3. Analiza kształtowania się wartości wskaźników marży

W badaniu ujęto następujące wskaźniki:

- marżę odsetkową (wynik odsetkowy/aktywa),
- marżę prowizyjną (wynik na prowizjach/aktywa ogółem),
- marżę handlową (wynik na operacjach finansowych/aktywa ogółem + wynik na operacjach wymiany/aktywa ogółem),

- marżę zapotrzebowania (koszty działania i amortyzacji/aktywa ogółem),
- marżę rezerw (saldo rezerw/aktywa ogółem).

Wartości **marży odsetkowej**, będącej wskaźnikiem różnicy pomiędzy przeciętnym oprocentowaniem aktywów i pasywów grupy banków giełdowych, zaprezentowane zostały na rys. 5. W latach 1998-2003 charakteryzowała ją wyraźna tendencja spadkowa, oznaczająca stopniowe ograniczanie możliwości generowania zysków z tradycyjnej działalności depozytowo-kredytowej. Dla banków oznaczało to potrzebę większego angażowania się w operacje kreujące wyniki pozaodsetkowe. Dynamicznie zwiększano więc wartość podejmowanych zobowiązań pozabilansowych, przeprowadzanych operacji finansowych oraz aktywnie zarządzano pozycjami walutowymi. Od 2004 r. odnotowano wzrost marży i ustabilizowanie jej poziomu w związku z rosnącym wówczas zainteresowaniem instytucji finansowych oraz jednostek sektora budżetowego zadłużaniem się w bankach, a także popularnością kredytów hipotecznych. Ponadto banki ponownie wykazały chęć inwestowania w dłużne papiery wartościowe. Grupa banków giełdowych w porównaniu z całym sektorem realizowała mniejsze nadwyżki oprocentowania aktywów nad pasywami. Oszacowane dla obu grup wartości marży odsetkowej wykazywały jednak zgodny kierunek zmian, lecz w przypadku banków ogółem zachodziły one łagodniej, nie odbiegając znacznie od obranego wcześniej trendu.

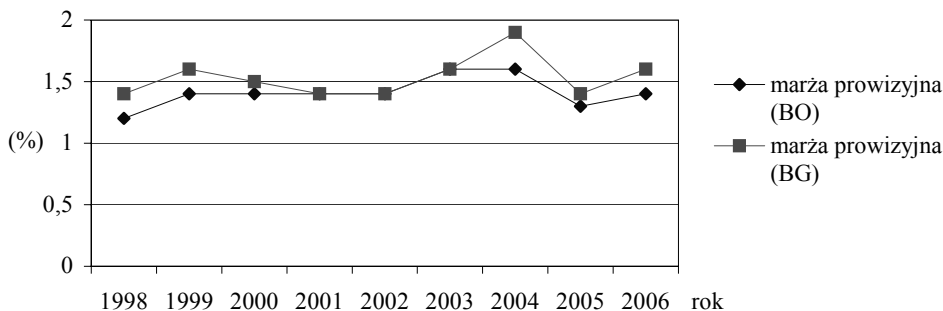

Rys. 5. Wartości marży odsetkowej dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Rysunek 6 ilustruje zmienność wartości **marży prowizyjnej** osiągananej przez grupę banków giełdowych w analizowanym okresie. Kształtowała się ona przede wszystkim pod wpływem zmiennej struktury aktywów banków, skłonności do podejmowania zobowiązań pozabilansowych, a także konieczności uzupełniania zmniejszających się okresowo depozytów od sektora niefinansowego – funduszami pozyskanymi na rynkach finansowych. Trudno zatem jednoznacznie określić długookresowy trend marży prowizyjnej dla badanej grupy banków giełdowych. Sektor bankowy charakteryzowała mniejsza jej zmienność oraz niższe wartości w ana-

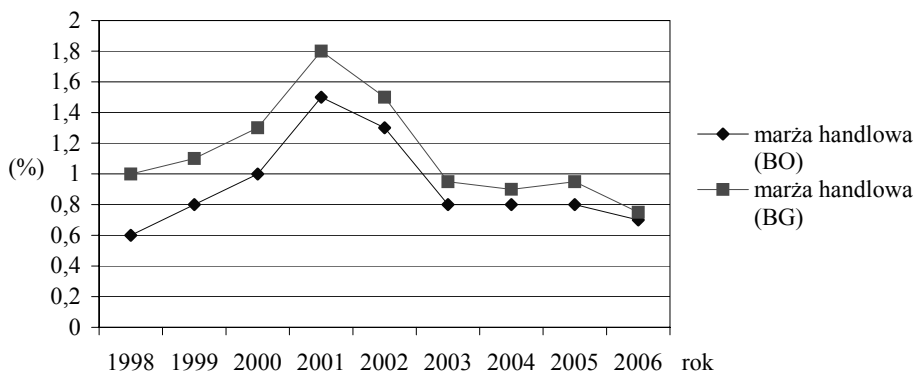
lizowanym okresie (wyjątek stanowią lata 2001-2003, w których porównywane wartości pokrywają się).

Rys. 6. Wartości marży prowizyjnej dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Przebieg wartości **marży handlowej**, zilustrowany na rys. 7, wskazuje na występowanie dwóch podokresów, różniących się preferencjami inwestycyjnymi grupy banków giełdowych. Do 2001 r. marżę charakteryzowała tendencja wzrostowa,

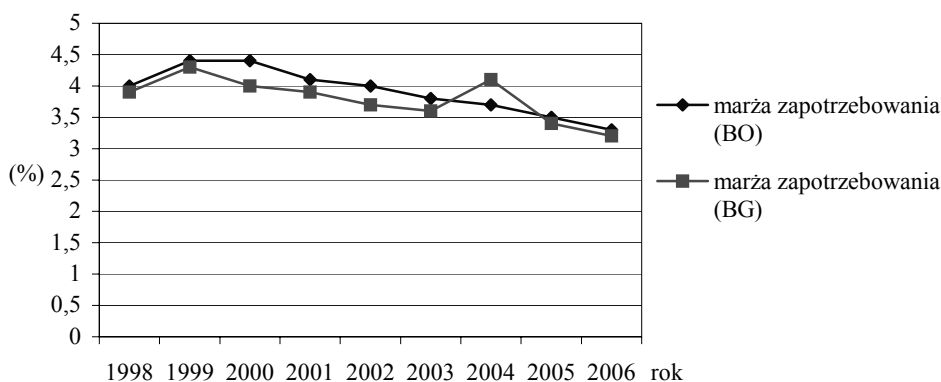
Rys. 7. Wartości marży handlowej dla grupy banków giełdowych (BG) i sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

oznaczająca powiększającą się różnicę w wartości przychodów i kosztów związanych z prowadzonymi operacjami finansowymi i wymianą walutową. Możliwość osiągnięcia wyższej jej wartości miała rekompensować zawężającą się wówczas marżę odsetkową. Rosło zatem zaangażowanie banków w operacje instrumentami finansowymi oraz aktywność w zakresie zarządzania ryzykiem walutowym. W 2002 r. marża uległa zawężeniu, by rok później ustabilizować swoją wartość.

Banki dostrzegły wówczas rosnące możliwości zarobkowe z tradycyjnej działalności i intensyfikowały wysiłki skierowane na rozszerzenie marży odsetkowej. W ostatnim roku analizowanego okresu jej wartość uległa wyraźnej redukcji. Marża handlowa sektora bankowego kształtowała się poniżej wartości charakteryzującej grupę banków giełdowych, wskazując na mniejszą jego zdolność do poprawiania efektywności zwiększoną aktywnością na rynkach finansowych.

Przedstawioną na rys. 8 **marżę zapotrzebowania** charakteryzował długookresowy trend malejący. Świadczył on o zdolności grupy banków giełdowych do ograniczania tempa wzrostu kosztów działania i amortyzacji w świetle przyrastającej każdego roku wartości aktywów. Rozwijając swoją działalność, banki w coraz mniejszym stopniu odczuwały obciążenie analizowaną grupą kosztów. W 2004 r. nastąpił wzrost wartości marży spowodowany zwiększeniem zatrudnienia, liczby oddziałów, przedstawicielstw i filii banków giełdowych, co wynikało z poprawiającej się ich efektywności. W ostatnich dwóch latach analizowanego okresu ponownie ulegała ona pomniejszeniu. Porównując przebieg krzywych ilustrujących wartości marż dla obu grup, można stwierdzić, iż grupę banków giełdowych cechowała większa niż cały sektor bankowy zdolność do kontrowania analizowanych kosztów operacyjnych (z wyjątkiem roku 2004).

Rys. 8. Wartości marży zapotrzebowania dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

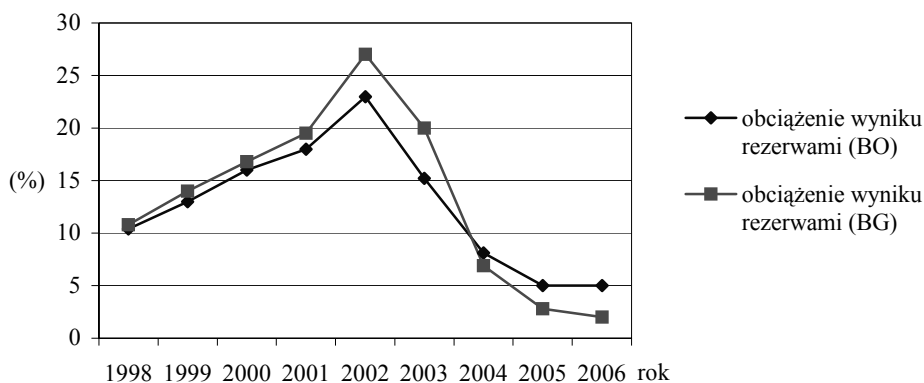
Podsumowując, można zauważyć, iż w grupie banków giełdowych występowała tendencja do uzupełniania malejącej marży odsetkowej wyższą realizowaną marżą handlową. Marża prowizyjna – pomimo znacznych, rocznych zmian wartości – w długim okresie wykazała względnie stały trend. Pozytywnym zjawiskiem było występowanie spadkowej tendencji marży zapotrzebowania w okresie pogarszających się warunków działania banków, świadcząc o ich zdolności do pomniejszenia obciążenia wyników kosztami działania oraz amortyzacji.

4. Analiza kształtowania się wartości wskaźników obciążenia wyniku z działalności bankowej

W analizie efektywności działania wybranych grup banków wykorzystano:

- wskaźnik obciążenia wyniku z działalności bankowej rezerwami ((odpisy na rezerwy – rozwiązania rezerw)/wynik z działalności bankowej),
- wskaźnik obciążenia wyniku z działalności bankowej kosztami działania (koszty działania/wynik z działalności bankowej).

W całym analizowanym okresie wynik z podstawowej działalności grupy banków giełdowych obciążany był przyrastającymi rezerwami. Z rysunku 9 wynika, iż do 2002 r. coraz większą część wypracowanego wyniku pochłaniały tworzone przez grupę rezerwy. W kolejnych dwóch latach wartość wskaźnika wyraźnie malała, informując o poprawiającej się jakości aktywów banków. Wynikała ona z rosnącego wówczas udziału kredytów i pożyczek hipotecznych oraz należności od sektora finansowego i budżetowego w aktywach grupy. Równie chętnie banki giełdowe inwestowały w dłużne bankowe papiery wartościowe. Ze względu na ogólną większą jej skłonność do podejmowania ryzyka analizowany wskaźnik przyjmował w latach 1998-2004 wartości wyższe od charakteryzujących cały sektor bankowy. Należy zauważyć, iż obydwie grupy wykazywały zgodny kierunek zmian jego wartości.

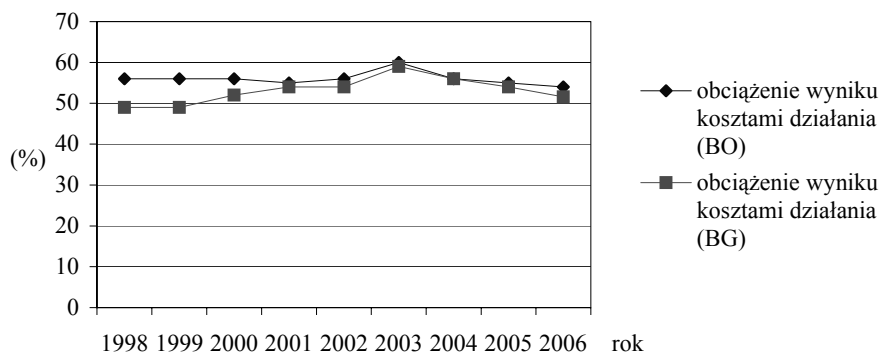

Rys. 9. Wartości wskaźnika obciążenia wyniku z działalności bankowej rezerwami dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Analizując na rys. 10 przebieg krzywej przedstawiającej obciążenie wyniku z podstawowej działalności grupy banków giełdowych kosztami jej działania, można zauważyć trend wzrostowy, trwający od roku 1998 do 2003. Wynikał on przede wszystkim ze spadkowej tendencji osiąganych wówczas wyników z działalności bankowej. Ograniczane koszty działania nie zdołały jednak pomniejszyć wartości

wskaźnika. Zmiana nastąpiła dopiero w 2004 r. wraz z wyraźnym wzrostem wyniku z działalności bankowej grupy. Pomimo rosnących także kosztów działania (związanych ze wzrostem zatrudnienia oraz liczby oddziałów, przedstawicielstw i filii banków) wysoka dynamika wzrostu zysków pozwoliła stopniowo obniżyć wartość wskaźnika. W całym analizowanym okresie grupa banków giełdowych wykazała większą niż cały sektor zdolność do kontrolowania ponoszonych kosztów działania.

Rys. 10. Wartości wskaźnika obciążenia wyniku z działalności bankowej kosztami działania dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Analiza kształtowania się wartości wskaźników obciążenia wyniku z podstawowej działalności grupy banków giełdowych wskazuje na utrzymującą się do 2003 r. ich tendencję wzrostową. Oznaczało to systematyczne powiększanie się części wypracowanego wyniku, absorbowanej przez ponoszone koszty działalności operacyjnej. Od roku 2004 sytuacja stopniowo się poprawiała, w miarę ogólnego wzrostu efektywności działania grupy. Kierunki zmian wartości wskaźników charakteryzujących grupę banków giełdowych oraz cały sektor pozostawały zgodne w długim okresie.

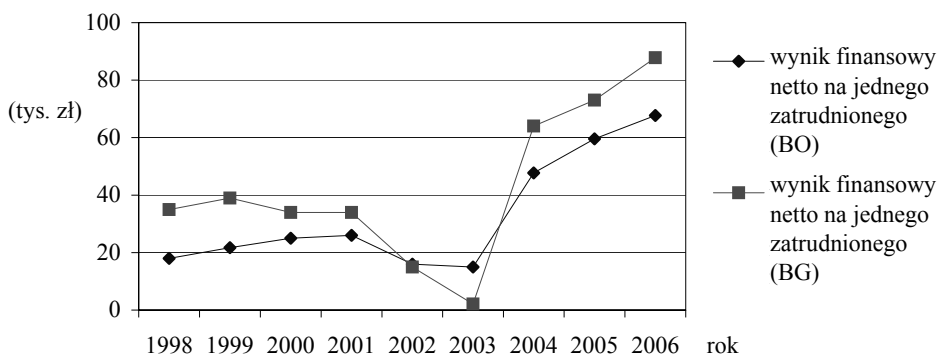
5. Analiza kształtowania się wartości wskaźników efektywności zatrudnienia

Analiza efektywności zatrudnienia w grupie banków giełdowych przeprowadzona została na podstawie rocznych wartości wskaźników:

- zysk netto na jednego zatrudnionego,
- aktywa na jednego zatrudnionego.

Na podstawie rys. 11 można zauważyć, iż do 2001 r. w grupie banków giełdowych na jednego zatrudnionego przypadała kwota ponad 34 tys. zł zysku netto. W kolejnych dwóch latach jego wartość obniżyła się do 2 tys. zł, a od 2004 r.

wskaźnik charakteryzowała wyraźna tendencja do wzrostu. Kształtował się on głównie pod wpływem zmienności osiąganego wyniku finansowego. W trudnych dla banków latach w celu jak najmniejszego jego obciążenia podejmowano jednak wysiłki ograniczania ponoszonych kosztów osobowych. Rosnące od 2004 r. wyniki finansowe zachęcały banki do rozwijania prowadzonej działalności, w tym do zwiększania zatrudnienia. Przyrost ten nie był jednak na tyle znaczący, by niekorzystnie wpływać na wartość analizowanego wskaźnika. Efektywność zatrudnienia w sektorze bankowym odbiegała nieco od tej charakteryzującej grupę banków giełdowych. Zachodzące w niej zmiany następowały bowiem łagodniej, informując jednak o słabszej jego efektywności.

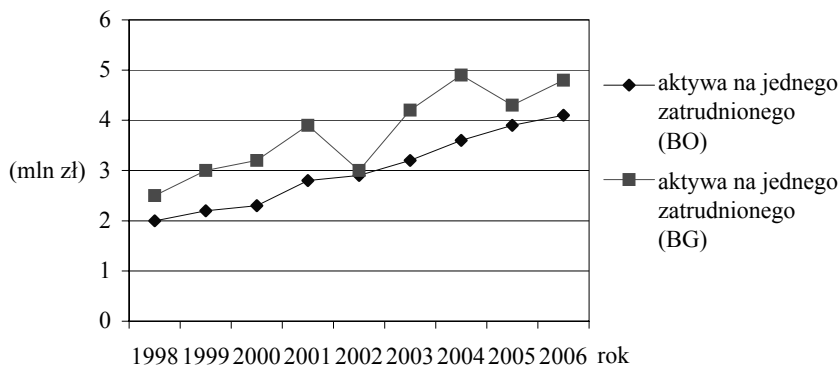

Rys. 11. Wartości wskaźnika efektywności zatrudnienia (zysk netto na jednego zatrudnionego) dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jak wynika z rys. 12, **wartość aktywów przypadających na zatrudnionego** w grupie banków giełdowych oraz całym sektorze bankowym wykazywała w latach 1998-2006 tendencję rosnącą. Wynikała ona z powiększającej się stopniowo wartości posiadanych aktywów oraz redukowaniu zatrudnienia w trudnym, trwającym do 2003 r. okresie. Grupę banków giełdowych charakteryzowała wyższa niż sektor bankowy efektywność zatrudnienia we wszystkich analizowanych latach.

Na podstawie przeprowadzonej analizy kształtowania się wartości wskaźników efektywności zatrudnienia można stwierdzić, iż lepsze wyniki w tym zakresie osiągnęła grupa banków giełdowych. Załamywanie się wartości wskaźnika zysku netto na jednego zatrudnionego w latach 1998-2006 spowodowane było trudnością w osiągnięciu odpowiednio wysokich zysków z posiadanych aktywów, nie zaś nieumiejętnym zarządzaniem zasobami ludzkimi. Przebieg krzywej ilustrującej wartość wskaźnika aktywów przypadających na pracownika informuje bowiem o jego systematycznym wzroście w całym analizowanym okresie.

Rys. 12. Wartości wskaźnika efektywności zatrudnienia (aktywa na jednego zatrudnionego) dla grupy banków giełdowych (BG) oraz sektora bankowego (BO) w latach 1998-2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Podsumowując, oszacowane wartości wskaźników efektywności działania grupy banków giełdowych, jak i całego sektora bankowego, wskazują na występowanie w latach 1998-2006 dwóch podokresów istotnie różniących się kondycją finansową obu badanych grup. Zaobserwowano, iż do 2003 r. efektywność działania banków ulegała stopniowemu pogorszeniu, jej poprawa zaś następowała w trzech ostatnich latach analizowanego okresu. Na otrzymany obraz efektywności niewątpliwie oddziaływała sytuacja gospodarcza kraju oraz fakt przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Poprawa w ostatnich latach koniunktury gospodarczej, skutkująca spadkiem stopy bezrobocia oraz wzrostem aktywności podmiotów gospodarczych, sprzyjała kreacji popytu na produkty bankowe, w szczególności na kredyty. Stopniowe polepszanie się sytuacji finansowej dłużników banków (ludności oraz podmiotów gospodarczych) umożliwiało redukcję nieregularnych należności i tym samym zmniejszanie salda utrzymywanych rezerw celowych. Ponadto w 2004 r. nastąpiło obniżenie stawki podatku dochodowego od osób prawnych, wpływając istotnie na wykazywane przez banki wyniki finansowe netto i szacowane na ich podstawie wartości wskaźników finansowych.

Literatura

- Bień W., Sokół H., *Ocena sytuacji banku komercyjnego*, Warszawa, Diffin 1998.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 1998 r., Warszawa, GUS 1999.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 1999 r., Warszawa, GUS 2000.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2000 r., Warszawa, GUS 2001.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2001 r., Warszawa, GUS 2002.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2002 r., Warszawa, GUS 2003.

- Bilansowe wyniki finansowe banków w 2003 r.*, Warszawa, GUS 2004.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2004 r., Warszawa, GUS 2005.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2005 r., Warszawa, GUS 2006.
Bilansowe wyniki finansowe banków w 2006 r., Warszawa, GUS 2007.
Bogacka-Kisiel E., *Podstawy zarządzania finansami banku komercyjnego*, AE, Wrocław 2000.
Dzida T., *Rachunek efektywności w bankach komercyjnych działających w Polsce*, „Bank i Kredyt” 2006, nr 3.
Gospodarowicz M., *Procedury analizy i oceny banków*, Materiały i Studia Narodowego Banku Polskiego nr 103, Warszawa 2000.
Iwanicz-Drozdowska M., *Metody oceny działalności banku*, Poltext, Warszawa 1999.
Iwanicz-Drozdowska M., *Nowe metody oceny i zarządzania efektywnością*, „Bank” 2001, nr 3.
Iwanicz-Drozdowska M., *Zarządzanie finansowe bankiem*, PWE, Warszawa 2005.
Rogowski G., *Metody analizy i oceny banku na potrzeby zarządzania strategicznego*, WSB, Poznań 1998.

**THE ASSESSMENT OF FINANCIAL SITUATION
OF COMMERCIAL BANKS QUOTED ON WARSAW STOCK
EXCHANGE IN YEARS 1998-2008
(A COMPARISON WITH THE EFFICIENCY
OF POLISH BANKING SECTOR)**

Summary

The aim of this paper is to present the performance of Polish commercial banks quoted on Warsaw Stock Exchange in years 1998-2006 and the factors which might have influenced it. Financial situation of analysed group of banks is examined by using a wide range of traditional indicators. Financial measures are divided into four groups, representing different aspects of banks efficiency. The results obtained for the group of quoted banks are compared with the performance of the whole Polish banking sector. The changes in the values of financial indicators show diminishing efficiency of both groups of banks in the first six years and its betterment in the last three years of the examined period.